

Seznam kapitol

Kniha první

Napomenutí, prospěšná k duchovnímu životu

I. O následování Krista a o pohrdání všemi marnostmi světskými	13
II. O pokorném o sobě smýšlení	15
III. O nauce Pravdy	17
IV. O opatrnosti v jednání	20
V. O čítání Písma sv.	21
VI. O nezřízených náklonnostech	22
VII. Že třeba varovati se marné naděje a vypínavosti	23
VIII. Že třeba se vystříhati přílišné důvěrnosti	24
IX. O poslušnosti a poddanosti	25
X. Že se máme varovati zbytečných řečí	27
XI. Jak získáme pokoj, a že máme usilovati o své zdokonalování	28
XII. O užitečnosti protivenství	30
XIII. O odpírání pokušením	31
XIV. Že třeba se chrániti opovážlivého posuzování	35
XV. O skutcích, činěných z lásky	36
XVI. Jak sluší chyby jiných snášeti	37
XVII. O řeholním životě	39
XVIII. O příkladech svatých Otců	40
XIX. O cvičeních dobrého řeholníka	42

XX.	O milování samoty a mlčení	46
XXI.	O zkroušenosti srdce	49
XXII.	O pozorování bídy lidské	52
XXIII.	O rozjímání o smrti	55
XXIV.	O soudu a trestech hříšníků	59
XXV.	O horlivém napravování všeho života našeho	63

Kniha druhá

Napomenutí, hledící k vnitřnímu životu

I.	O způsobu vnitřního života	69
II.	O pokorné podřízenosti	73
III.	O dobrém pokojném člověku	74
IV.	O čisté mysli a prostém úmyslu	76
V.	O pozorování sebe samého	77
VI.	O radosti dobrého svědomí	79
VII.	O milování Ježíše nade všecko	81
VIII.	O důvěrném přátelství Ježíšově	83
IX.	O nedostatku veškeré útěchy	85
X.	O vděčnosti za milost Boží	89
XI.	O skrovném počtu milovníků kříže Kris- tova	92
XII.	O královské ceně svatého kříže	94

Kniha třetí

O vnitřním potěšení

I.	O vnitřním mluvení Kristově k věrné duši	101
----	---	-----

- II. Že pravda uvnitř mluví bez hluku slov 102
- III. Že sluší slova Boží pokorně slýchati, a že mnozí je neuvažují 104
- IV. Že pravdivě a pokorně si máme před Bohem počínati 107
- V. O podivných účincích Boží lásky 109
- VI. Jak se pozná pravý milovník 113
- VII. Že třeba ukryvati milost pod stráží pokory 116
- VIII. O nízkém sebe samého oceňování před očima Božíma 119
- IX. Že máme všechno k Bohu, jako k poslednímu cíli, vztahovati 120
- X. Že sladké jest pohrdnouti světem a sloužiti Bohu 122
- XI. Že třeba zkoumati a správně vésti přání srdce svého 124
- XII. O cvičení v trpělivosti a o boji proti žádostivosti 126
- XIII. O poslušnosti pokorného podřízeného podle příkladu Ježíše Krista 128
- XIV. Že musíme uvažovati tajné soudy Boží, abychom se nevypínali pro něco dobrého 130
- XV. Jak si počínati a mluvit při každé věci žádoucí 132
- XVI. Že v Bohu jediném musíme pravou útěchu hledati 134

XVII.	Že sluší všechny starosti na Boha skládati	135
XVIII.	Že sluší časné bídy po příkladu Kristově klidně snášeti	137
XIX.	O snášení křivd, a kdo se osvědčí jako pravý trpělivý	138
XX.	O vyznání vlastní slabosti a o bédách tohoto života	140
XXI.	Že v Bohu nade všecky dobré věci a dary sluší odpočinku hledati	143
XXII.	O pamatování na přerozmanitá dobrodiní Boží	146
XXIII.	O čtyřech věcech veliký pokoj přinášejících	149
XXIV.	Že se máme varovati zbytečného vyšetřování života svých bližních	151
XXV.	V čem záleží pevný pokoj srdce a pravý prospěch	153
XXVI.	O výbornosti svobodné mysli, kterou si lze spíše pokornou modlitbou zasloužiti nežli čtením	155
XXVII.	Že sebeláska od svrchovaného dobra nejvíce zdržuje	156
XXVIII.	Proti utrhačným jazykům	159
XXIX.	Jak sluší vzývati Boha a dobrořečiti mu, když přichází utrpení	160
XXX.	Že třeba prositi za pomoc Boží a důvěřovati, že se milost vrátí	161
XXXI.	O nedbání všeho stvoření, aby mohl být nalezen Stvořitel	164

- XXXII. O zapírání sebe a zřeknutí se vši žádostivosti 167
- XXXIII. O nestálosti srdce a že Bůh musí být naším posledním cílem 168
- XXXIV. Že milujícím Bůh nade všecko a ve všem sladký jest 170
- XXXV. Že v tomto životě nejsme bezpečni před pokušením 172
- XXXVI. Proti marným soudům lidským 173
- XXXVII. Že pro dosažení svobody srdce je třeba čistého a úplného zřeknutí sebe 175
- XXXVIII. O dobrém počínání v zevnitřních věcech a o utíkání k Bohu v nebezpečích 177
- XXXIX. Že se člověk nemá svými záležitostmi příliš nepokojiti 178
- XL. Že člověk sám ze sebe nic dobrého nemá a ničím se nemůže honositi 179
- XLI. O pohrdání veškerou ctí časnou 182
- XLII. Že v lidech nenajdeme pokoje 183
- XLIII. Proti marné a světské učenosti 184
- XLIV. Že si nemáme zevnitřní věci připouštěti 186
- XLV. Že se nesmí všemu věřiti; a o snadném chybování slovy 187
- XLVI. Že se máme důvěřovati v Boha, když na nás dorážejí šípy slov 190
- XLVII. Že pro život věčný sluší všeliké obtíže snášeti 193

XLVIII.	O dnu věčnosti a tohoto života úzkostech	195
XLIX.	O toužení po životě věčném a jak veliké dobré věci jsou bojujícím slíbeny	198
L.	Jak se má opuštěný člověk do rukou Božích obětovati	202
LI.	Že se máme zabývati nízkými úkony, když již nestačíme na nejvyšší	206
LII.	Aby se člověk neměl za hodného potěšení, ale spíše ran	207
LIII.	Že milost Boží se nemísí se záležitostmi světskými	209
LIV.	O různých hnutích přirozenosti a milosti	211
LV.	O porušenosti přirozenosti a účinnosti Boží milosti	216
LVI.	Že máme sami sebe zapíratí a Krista skrze kříž následovati	219
LVII.	Aby nebyl člověk příliš malomyslný, když upadá do některých chyb	222
LVIII.	Že nemáme hloubati o vyšších věcech a skrytých soudech Božích	224
LIX.	Že všechnu naději a důvěru v Boha jediného máme klásti	229

Kniha čtvrtá

O Svátosti oltářní

Nábožné napominání k svatému přijímání	233
--	-----

- I. S jak velikou uctivostí máme Krista přijímati 234
- II. Že se v této svátosti veliká dobrota a láska Boží člověku prokazuje 240
- III. Že jest užitečno často přijímati 243
- IV. Že zbožně přijímající dostávají mnoho dobrého 246
- V. O důstojnosti Svátosti oltářní a o stavu kněžském 249
- VI. Otázka strany chování před přijímáním 251
- VII. O zpytování svědomí a o předsevzetí polepšiti se 252
- VIII. O Kristově oběti na kříži a o dokonalém odevzdání sebe 254
- IX. Že máme sebe a všechno své Bohu obětovati a za všechny lidi se modliti 256
- X. Že nemáme svaté přijímání snadno opomíjeti 258
- XI. Že Tělo Kristovo a Písmo svaté jsou věrné duši nejvíce potřebny 262
- XII. Že kdo chce Krista přijmouti, má se velmi pilně k tomu připravovati 266
- XIII. Že zbožná duše má z celého srdce toužiti po spojení s Kristem ve Svátosti 268
- XIV. O horoucí touze některých zbožných duší po Tělu Kristově 270
- XV. Že milost pobožnosti se získává pokorou a zapíráním sebe 272

XVI. Že máme své potřeby Kristu vyjevovat vati a o jeho milost prositi	274
XVII. O horoucí lásce a mocné touze přijmouti Krista	275
XVIII. Že člověk nemá býti všetečným zkoumatelem Svátosti, ale pokorným následovníkem Kristovým, poddávaje smysly své svaté víře	278
Přídavek modliteb	281
Modlitba ranní	281
Modlitba večerní	283
Modlitby ke mši sv.	284
Návštěva nejsv. Svátosti oltární	296
Svatá zповěď	297
Pobožnost k sv. přijímání	301
Vzbuzení víry, naděje, lásky a lítosti	302